

**ஸ்ரீரங்கம் கோயில்
ஸ்தலத்தார் வரலாறு**

130இன் தொடர்ச்சி: ஆசிரியர்: ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ அ.கிருஷ்ணமாசார்யர்.

உத்தமநம்பி வம்சத்தவர்கள் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் நிர்வாஹத்தை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஆற்றிய பணிகள் பல. அவைகளுக்கான கல்வெட்டு ஆதாரங்களின் தொடர்ச்சி:-

அண்ண சவுண்டப்புகள் உடையார் தந்தையாரான ஆதித்த தேவ உடையார் பெயரில் புரட்டாசி மாதத்தில் ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்ட உத்ஸவம் நன்கு நடைபெறுவதற்கு காஸ்யப கோத்ரம் ஆஸ்வலாயன சூத்ரத்தைச் சார்ந்த உத்தம நம்பிகளிடம் பட்ட வருத்தியாக இந்தக் கிராமங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

2) தம்பியார் சிக்க உடையார் பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாத தெவற்கு வடகரை ஆழர்நாடு செந்தன்பாளன் கண்ணங்குடி குடுக்கச் சொல்லித் திருவுள்ளம்பற்றி வரக்காட்டி அருளின ராயசப் படிக்கு வலிஷ்ட கோத்ரத்துஆஸ்வலாய ஸூத்ரத்து ஆதித்ய தேவர் உடையார் பெராலெ நடக்கிற திருத்தெர்த் திரு நாளைக்கு இந்த செந்தன்பாளன் கண்ணங்குடி குடுத்த அளவுக்கு இந்த ஊரிலெ சிக்க உடையார் இராயசபடிக்கு காஸ்யப கோத்ரத்து ருக் வேதத்து ஆஸ்வலாயன சூத்ரத்து உத்தமநம்பி மகன் உத்தமநம்பிக்கு பட்டவருத்தி ஸர்வ மான்யம்.

332. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.332 (A.R.No.206 of1951-52)

இடம்: சந்தன மண்டபத்திற்குச் செல்லும் மேலைப் படியின் இடதுபக்கம்.

தேதியிடப்படாத இந்தக் கல்வெட்டு ஸம்ஸ்கிருத மொழியில்

க்ரந்த லிபியில் அமைந்துள்ளது. சிதைந்த நிலை யில் காணப்படுகிறது. இந்தக் கல்வெட்டில் விஜயேஸ்வர ரின் குமாரராக தேவராயா என்பவரும் மற்றும் மங்கு என்பவருடைய பேரனும், குண்டா மாதாம்பிகா ஆகியோருடைய புத்ரனான சாளுவா என்பாரும் குறிப்பிடப்பட்டு கிறார்கள்.

- 1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ விஜயேஸ்வரஸ் தநம: ஸ்ரீதேவராய
- 2) அதிப: ஸ்ரீமாந்யஸ்ய தேவதா விலஸதி
- 3) ஸ்ரீரங்க தாமா ஹரி: தாதோ மங்கு மஹீப
- 4) குண்டநடாதா மாதாஸ்ய மாடாம்பிகா ஸோ.
- 5) யம் ஸாளுவ நாம பூமி ரமண: புண்ய
- 6) ரம்-----.

333. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்333 (A.R.No. 83 of 1937-38)

இடம்: ஆர்யபட்டாள் வாசல் நுழைவாயிலின் வலது புறம்.

1-3-1439-ஆம் நாள் பொறிக்கப்பட்ட இந்தக் கல்வெட்டு ஸம்ஸ்க்ருத மொழியில் க்ரந்த லிபியில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டில் வடதிருக்காவிரியின் கரை யோரத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலில் தசாவதார விக்ரஹங்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார் என்று காணப்படுகிறது. (இந்தக் கல்வெட்டின் முக்கியத்துவம் குறித்து ராணி மங்கம்மாள் காலத் துக் கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்திடும் கட்டத்தில் விரிவாகக் கொடுக்கப்படும்).

- 1) நிதி ச்லாக்யே சகாப்தே ஸவரத சதகே (1360) ஸங்க்யயா காலயுக்தே மீநார்க்கே பெளர்ணிமாஸ்யாந் திநகர திவஸே பாக்ய பேண்டக யோகே
- 2) ஸ்ரீரங்கே வாயுமத்யாந் திசி ஸுக்ருத மயே ஸக்யஜா தக்ஷ தீரே விஷ்ணோர் ஆத்யவதாராம் தச விதிவதிஹ ஸ்தாபய சக்ரராஜ:

334. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.334 (A.R.No.96 of 1936-37)

இடம்: கிழக்குச் சித்திரை வீதியில் நிலை கொண்டுள்ள சித்திரைத் தேருக்குச் செல்வதற்கான மண்டபத்தில் அமைந்துள்ளது.

சிருப்பரசர் விட்டணன் திருப்பணி இந்த ஸ்ரீரங்கநாதர் பெரிய திருத்தேர் மண்டபம் என்றும் ரக்தாக்கி வருஷம் தை மாதம் இந்தத் திருப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகாப்தம் 1366 இதன்மேல் செல்லா நின்ற இரக்தாக்கி வருஷம் தை மாசம் 15ஆம் தேதி ஸ்ரீரங்கநாதர் பெரிய திருத்தேர் மண்டபம் ஸ்ரீ மது சிருப்பரசர் விட்டணன் திருப்பணி.

337. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.337 (A.R.No.92 of 1938-39)

இடம்: இரண்டாம் திருச்சுற்று சந்தன மண்டபம் கிழக்குப் பக்கச்சுவர்.

8-3-1457-ஆம் நாள் ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்ட கல் வெட்டு. திருக்கோயில் வளாகத்தினுள் நான்முகன் திருக் கோபுரத்துக்கு கிழக்கிலும், அகலங்கன் திருமதிளுக்கு வடக் கிலும், ஆலிநாடன் திருமதிளுக்குத் தெற்கிலும், அனுமன் கோயில் திருச்சுற்றில் தெற்குப் பக்கத்தில் உள்ள தோப்பிற்கு உட்பட்ட இந்த நிலத்தில் பெருமாள் அமுது செய்தருளு வதற்கான காய்கனிகளும், சாற்றிக் கொள்வதற்கு புஷ்பங் களும் பயிரிடுவதற்காக விடப்பட்ட நிலத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் இந்த சிலாசாஸனமானது மல்லி கார்ஜூன தேவ மகாராயர் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண் டிருந்த காலத்தில் தாது வருஷம் மக நகைத்திரம் கூடிய செவ்வாய்க் கிழமை தென்கரை பாண்டிகுலாசனி வளநாட்டு விழவறா வீதி திருவரங்கன் திருப் பதியில் ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர், உத்தம நம்பி, மற்றும் அனைத்துக் கொத்து ஸ்தானிகர்களிடமும், பள்ளி கொண்ட பெருமாள் கற்பூர மழவராயர் ஸ்ரீபண்டாரத் தில் நில ஆவணம் செய்து கொடுத்ததை இந்தக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது.

- 3) ண... கட்டவும் திரு(மாலைசாத்)தவும் தெங்காயமுது கறியமுது பயிற்(ச்) செய்யவும் திருனந்த வானமாக பயிற் செய்ய முன்னாள் திருப்பூமரம் தென்னை மரம் கிணறு உட(ப்)பட கொயிலுக்குள் விற்ற....த்துக்கு எல்லை பெரிய ஸ்ரீமடத்துக்கும் நான்முகத் திருக்கொபுரத்துக்கும் கிழக்கு அகலங்கள் திருமதி (ள்)ளுக்கு வடக்கு திருமங்கை ஆழ்வார் திருமதிளுக்கு தெற்கு அனுமந் கொயில் திருச்சுற்று தொப்பில் மதிளுக்கு தெற்கு உடை.....
- 4) தொப்பு திருச்சுற்று மெலை மதிளுக்கும் அகலங்கள் திருமதிள் கிழை மதிளுக்கு மெற்கு ஆக யிந்த நான்கெல்லைக்குள்பட்ட யிராஜவிபாடன்.....விலை ஆன ... யிப்பணம் எண்ணூறுமெ யிந்தக் குழி முன்னூறும் விலை ஆவது ஆகவும் யிந்த பார்வையிட்டு ஸ்ரீபண்டார த்திலெ செலுத்திவித்துக் கொண்டு நில விலை ப்ரமாணம் பண்ணிக்குடுத்தொம் பள்ளிகொண்ட பெருமாள் கற்பூர மழவ(ராயற்)
- 5) ஸ்ரீபண்டாரத்திலெ யிந்தக் கயிங்கரியம் சந்திராதித்த வரையும் செல்லக்கடவதாகவும்.

338. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.338 (A.R.No.46 of 1948-49)

இடம்: மூன்றாம் திருச்சுற்று பவித்ர மண்டபம் கீழ் அடுக்குப் பகுதி.

28-6-1462-ஆம் நாள் ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்ட கல்வெட்டு. இந்தக் கல்வெட்டு சிதைந்த நிலையில் காணப் படுகிறது. முழுமையான சொற்றொடர்களைப் பெற இயலவில்லை. ஆத்ரேய கோத்தரத்தைச் சார்ந்த ஏற திம்ம ராஜாவின குமாரரான கம்பரச மல்லையர் என்பார் ஆயிரம் ராமன் சக்கரம் செலுத்தி மேலைக் கொண்டியூர் கிராமத்தில் திருநாமத்துக் காணியாக வாங்கிய நிலம், தங்கத்தாலான திருக்கொடிக் கம்பம் மற்றும் தங்கத்தாலான குடம் ஆகியவற்றை திருவரங்க நாதனுக்கு தானமாக அளித்தமை குறிப்பிடப்படுகிறது.

- 1) சுபமஸ்து சகாப்தம் 1384 இன் மேல் செல்லாநின்ற சித்ர பானு ஸம்வத்ஸரத்து மிதுன நாயிறு சொமவாரமும் பெற்ற பூச(த்)து நாள் பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாத தெவர்க்கு ஆத்ரேய கோத்ரத்து ஏறதிம்மருசாவின் புத்ரன் கம்பரசமல்லயர் காணிக்கை..... பொன்.....ன திருக்கொடிக் கம்பமும் ஒரு பொற் குடமும்.....
- 2) சம்பாத்தளிகை முடையவர்ண்டு நடத்தராமன் சக்கரம் பணம்.... இந்த பணம் ஆயிரமும்மம.....மெலை கொண்(டி)யூர் திருநாமத்துக்காணி நிலம் இருவெலியில்...

339. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.339 (A.R.No.59 of 1892)

இடம்: இரண்டாம் திருச்சுற்று மேற்குப் பக்கச் சுவர். 12-1-1464-ஆம் நாள் ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்டது இந்தக் கல்வெட்டு.

சாளுவ கோபா என்பானுடைய மகனான சாளுவ திருமலை தேவ மஹாராஜாவால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணை யைக் குறிப்பிடுகிறது இந்தக் கல்வெட்டு. மிழை நாடு, மேலைமுறி, கீழைமுறி, ஆழர் நாடு, அலகரை நாடு, தென்கரை ராஜமஹேந்திர வளநாடு, அதியமங்கலப்பற்று, விழவறா வீதி வளநாடு, வலாலநாடு (வளநாடு) தஞ்சாவூர்ச் சீர்மை, மணற்பிடி நாடு, நித்யவிநோத வளநாடு, ஸ்ரீபராந்தக நாடு, விட்டப்பற்று வெண்பா நாடு, கோநாடு, திருவாரூர் உசாவடி, ஆலங்குடிப்பற்று, ஜெயங்கொண்ட சோழவள நாடு, திருநறையூர்ப்பற்று, திருச்சிராப்பள்ளி உசாவடி, இடையாற்று நாடு மற்றும்முண்டான பல சீர்மைகளில் பெருமாள் ஸ்ரீரங்கராஜர் திருவிடையாட்டமாக நடக்கிற ஊர்களுக்கு இறை லாபம் ஆகப் பதிந்து வருகிற இலக்கம் உள்ளிதும் கழித்து தம்முடைய வாசலில்

மனிதரும் மற்றும் பலரும் குத்தகைக் கொண்டு நிற்கிறவற்றை கோயில் ஸ்ரீபண்டாரத்திலே சேர்ப்பித்திடும்படி இட்டக் கட்டளையை இந்தக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. இந்தக் கல்வெட்டின் முற்பகுதி தமிழிலும் பிற்பகுதி க்ரந்த லிபியிலும் அமைந்துள்ளது.

1) சுபமஸ்து சகாப்தம் 1385 இன்மேல் செல்லாநின்ற சுபானு ஸம்வத்ஸரத்து மகர நாயிற்று அபர பக்ஷத்து அமாவாஸ் யையும் ஆதித்ய வாரமும் பெற்ற உத்திராடத்து நாள் ஸ்ரீமந் மஹா மண்ட லேச்வரன் மேதினிமி சரகண்ட கட்டாரி சாளுவ தரணி வராஹ: திரிபுவனராயர் கண்டரக்ஷனி பகைத்த வன்னியர் குலைகாலராஜ பக்ஷி சாளுவ திருமலை தேவ மஹாராஜர். பெருமாள் ஸ்ரீரங்க ராஜற்கு திருச்சிராப்பள்ளி உசாவடி மெழை நாடு மேலைமுறி கீழை முறி ஆமூர் நாடு அலகரை நாடு தென்கரை ராஜ கம்பீர வளநாடு அதிய மங்கலப்பற்று விழாவறா வீதி வளநாடு வலால நாடு தஞ்சாவூர்ச் சீர்மை மணற்பிடி நாடு நித்தவிநோத வளநாடு ஸ்ரீபராந்தக நாடு விட்டப்பற்று வெண்பாநாடு.

340. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.340 (A.R.No.90 of 1938-39)

இடம்: சந்தன மண்டபம் கிழக்குப்பகுதி அடித் தளம்.

கி.பி. 1466-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்ட கல்வெட்டு. பள்ளிகொண்டான் அவசரம் என்றதொரு சந்தியை பள்ளிகொண்ட கற்பூர மழவராயர் என்பார் ஏற்படுத்தி வைத்ததை இந்தக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.337- உடன் தொடர்புடைய கல்வெட்டு இது. ராஜேந்திர சோழவளநாட்டு நெல்மலை நாட்டிலிருந்து பிரிக்கப் பட்ட காக்கைப்பாடி பற்று, சேந்தவன் தொகை குடி கிராமத்தை பள்ளி கொண்டான் அவசரத் திற்காக கொடுத்தமை குறிப்பிடப்படுகிறது.

1. சுபமஸ்து சகாப்தம் 1388அதன் மேல் செல்லாநின்ற வ்யய ஸம்வத்ஸரத்துஏகாதசி புண்ய காலத்திலே பள்ளி கொண்டான் அவசரமாக.

2. பெருமாள் அமுது செய்தருளும் தளிகை 2க்கு பள்ளி கொண்ட பெருமாள் கற்பூர மழ..ஜேந்தர் சோழ வளநாட்டு நெல் மலைநாட்டில் பிரிந்தகாக்கைப்

3. பாடி பற்று சேந்தவன் தொகை குடி ஊர் ஒன்றுக்கு ஸ்தான மான்யம் நீங்கலாக.....பாலைக்குறிச்சி ஊர் ஒன்றுக்கு ஸ்தான மான்யம் நீங்கலாக.

4. ஆக ஊர் இரண்டுக்கு 50 வேலியும் ஐம்பதிற்று ஸர்வ வ ஆதாயமும் உள்பட சந்த்ராதித்தவரையும் நடக்கக் கடவதாகவும்.

341. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.341 (A.R.No.195 of 1951-52)

இடம்: இரண்டாம் திருச்சுற்று தெற்குப் பகுதி நாழிகை கேட்டான் வாசலை நோக்கி அமைந்துள்ள சந்தனமண்டபம் அடித்தளப் பகுதி.

இந்தக் கல்வெட்டு பல துண்டுப் பகுதிகளாகக் காணப் படுகிறது. கி.பி.1420-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்டது. ஒரு க்ரஹண புண்ய காலத்தில் திருவரங்கத் தேவர்க்கு கிராமம் ஒன்றினை சர்வ மான்யமாக ஒரு மஹா சாமந்தர் (பெயர் அறிய இயலவில்லை) கொடுத்த தானத்தைக் குறிப் பிடுகிறது.

2) க்ரஹண புண்யகாலத்திலெ ஸ்ரீமந் மஹாசாமந்தர்

3)திருப்பனித்ர திருநாளுக்குச் செல்லுகிற மரியாதைக்கு

4)க நாட்டு வடபிடாகை ஊர் ஒன்றுக்கு

5) சர்வமான்யமாக யம் நடக்கக்.

342. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.342 (A.R.No.91 of 1937-38)

இடம்: ஆர்யபட்டாள் வாசல் நுழைவாயிலின் உட்சுவர். 25-2-1472-ஆம் நாள் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு.

தக்காற்குத் தக்கான் ராகுத்தமிண்டன் தேவராயரான திருமலைராச சாமந்தனார் உபயமாக அளித்த தானத்தைக் கூறுகிறது. தேவராயன் அவசரம் என்ற ஓர் சந்தியில் பெருமாள் அமுது செய்தருளும் தளிகைக்காக ஜயசிங்க குலகால வளநாட்டு மேல் செங்கிள நாட்டு முள்ளிக்குடி என்ற ஊர் நிலதானமாகக் கொடுக்கப் பட்டதை இந்தக் கல்வெட்டு மூலமாக அறியப்படுகிறது.

- 2) னாயற்று அபர பக்ஷத்து ப்ரதமையும் உத்திரமும் பெற்ற ஸங்க்ரம புண்ய காலத்திலெ
- 3) தக்காற்கு தக்கான் இராகுத்தமிண்டன் தெவராயர் ஆன திருமலை ராசச் சாமந்தனார் உபையம் இ-
- 4) த் திருவரங்கச் செல்வர் எழுந்தருளின பின்பாக தெவ இராயன் அவஸர(ம்)மாக பெருமாள் அமுது செய்தருளும் தளிகை ஒன்றுக்கு செத்த காட்டுனாடு ஆன ஜயசிங்க குலகால
- 5) வளனாட்டு மெல் செங்கிளினாட்டு முள்ளிக்குடி ஊர் ஒன்றுக்கு னன்கெல்லைக்குள்பட்ட னன்செய் புஞ்செய் நத்தம் மாவடை குளவடை மற்றும் எப்பெற்பட்ட ஸகல ஆ-
- 6) தாயங்களும். ஸர்வாமான்யமாக சந்திராதித்தவரையும் நடக்கக் கடவதாகவும் இந்த தளிகைக்குப் பால் அமுது நெயமு துக்கு விட்ட பசு இருபது

343. ஸ்ரீரங்கம் கல்வெட்டு எண்.343 (A.R.No.62 of 1938-39)

இடம் : இரண்டாம் திருச்சுற்று மேற்குப் பக்கச் சுவர்.

1-3-1472 தேதியிடப்பட்ட கல்வெட்டு. அழகிய மணவாளதாஸர் என்றழைக்கப்பட்டு வந்த பள்ளி கொண்டப் பெருமாள் கற்பூரம் மழவராயர் என்பாருடைய கைங்கர்யமாக திருவரங்க நாதனுக்கு திருமாலை சாத்தி அருளவும், தேங் காயமுது ஸமர்ப்பித்திடுவதற்கு பாங்காகத் தென்னை மரங்கள் பயிரிடுவதற்கும் சேனாபதிப் பெருவிலை ஆகக் கொண்ட நில தானத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. (தொடரும்)

A threeday National Seminar on 21 to 23 April 2010 was conducted at the Academy of Sanskrit Research Melkote in Collaboration with Rashtriya Sanskrit University, Tirupathi. Editor Panchajanyam SriVaishnavaSri. A. Krishnamachari, presented a paper on

**"Koilolughu is a Historical Document"-
"Administrative Reforms as brought out by Sri Ramanuja at the Srirangam Temple".**

1) Among the traditional accounts of Temples now available three are important, the Koil-Ozhugu, the Tirumalai-Ozhugu and the Niyamanappadi at Melkote. **It is too much to expect the sobriety, objectivity and critical approach of the historian on the part of the compilers of these chronicles. Nor is it proper to dismiss these chronicles as totally untrustworthy.** It is necessary to look at various historical events, situations and personalities through the eyes of the chroniclers and understand their viewpoint which was essentially religious and institutional. This helps us to study the relevant and reliable facts against their proper background. These chronicles reflect the hopes and fears, appreciations and denunciations and the joys and sorrows of numerous compilers as inspired by the Temporal, Personal and Circumstantial factors.

2) Most temples in South India contain numerous inscriptions recording the various benefactions made to the Temples and the transactions of the Temple authorities, the strength and categories of the Temple servants and the method and manner of conducting the daily worship and occasional festivals. **But inscriptions alone do not help us in tracing the fortunes of the Temples. Other sources like literary works and traditional accounts have also to be utilised for this purpose.**

3) Quite a large number of traditional accounts of individuals, royal families, places of religious importance etc., are available for a serious and painstaking student of history. **These accounts, no doubt, contain a large proportion of myths and fables but it is easy to separate the chaff and the residuary facts are very helpful for the building up of correct history.** Very often these facts are corroborated by other sources but at times constitute the exclusive source of information.

4) No Work that deals with the history of the Srirangam Temple can claim to do justice to the theme unless it describes in detail the invaluable services rendered by Sri Ramanuja who spent veritably a lifetime in putting the affairs of this Temple in order. Ramanuja's name is inseparable from that of Srirangam. It is perhaps not so well-known that he was for many, many years an active Srikaryam of the Srirangam temple. Most appropriately, therefore, nearly 70 pages of the Koil Ozhugu, forming more than half its size, are devoted to a full-length description of the numerous improvements effected by Ramanuja in the daily conduct of the Temple affairs and incidentally narrate a number of interesting incidents in his life.

5)It is a matter for gratification that Dr.Hari Rao has devoted scholarly attention to this important chronicle of the famous Temple of Srirangam. He has added very useful and critical notes wherever needed and appraised in a praiseworthy manner the authenticity and dependability of the statements contained in the chronicle. He had to cover almost the entire range of South Indian history for purposes of his notes and comments and has shown a commendable knowledge of the main events and personalities of the times. The notes are of

great help in forming a correct estimates of the value and utility of this chronicle as a piece of historical source material.

6) The Koil Olugu is a chronicle of the famous SriVaisnava Temple at Srirangam. Its main purpose is to record the series of benefactions that Hindu princes and chieftains of different ages have made to the temple. The chronological sequence adopted is not perfect, but some kind of continuity is sought to be maintained by detailed references to the connections of the successive Vaisnava Acaryas with the Srirangam temple. The connections of these Acharyas, who occupied the Vaishnava pontifical seat at Srirangam, with the rulers of the land also find mention. Thus the Koil Ozhugu, in tracing an account of the property received by the Temple, refers also to its religious and other affairs. Koil Ozhugu describes in detail the activities of Sri Nathamuni at Srirangam. The establishment of the Institution of “Arayars” known as “Vinnappam Seivar” by Sri Nathamuni is described in the Koilozhugu only and not in the Guruparampara Prabhavams.

Ozhugu means a record or a register and “Koil” in Vaishnava parlance denotes the Srirangam Temple. In the sense of a village register the word ‘Ozhugu’ is used in an inscription of the first half of the 13th century coming from the Kshirapurisvara temple at Tiruvaippadi in the Tanjore district. Some pieces of land were admitted to the benefits of the tax-free land of the village (urkil-irai yili) and the necessary alterations were ordered to be made in the Ozhugu.(1) *SII. XII No. 233. 2. Cat. Rais. III.P. 394*) Geneological accounts have been called Ozhugus. e.g. the Annan Tirumaligai Ozhugu at Srirangam.

Koilzhugu was a register maintained by the accountant of the store house of the Srirangam Temple of the events

and happenings, recorded then and there in his own handwriting, in the presence of four persons. This was kept sealed and was referred to whenever there was any dispute over the customary procedure of say, the Temple ritual or honours. Thus it was a kind of diary kept by the successive generations of Temple accountants.

The Ozhugu maintains a fairly correct sequence of events while dealing with the Vijayanagar period and after. The language of the Ozhugu is supposed to be the familiar 'Mainpravala' style of the Vaishnava hagiologies. But there is not that literary excellence of this style displayed in say, a work like the Arayirappadi Guruparamparai of Pinbalagiya Perumal Jiyar. There is a large admixture, besides, of the jargon of the Vaishnava temple, a part of it being peculiar to Srirangam.

With its many imperfections in sequence, chronology and language the Koilozhugu is still a valuable source-book to understand the history of the Srirangam Temple.

7) The Ozhugu itself states that it was written by the Purvacaryas, i.e. the Acaryas of the past. Hence a categorical statement that the Koilozhugu was a late composition of about the 18th century cannot be taken as altogether justified. ***The events that took place at different periods were written down by the Temple accountant as advised by the Acharyas, who were incharge of the inner Temple affairs. It was like a file maintained in the administrative offices today. The Temple was subject to vandalism, arson, looting on several occasions even after the Muslim invasion in the 14th century. References to Ottarkalakam, Kuru vanniya Kalakam are found in the Koilozhugu. (Srirangam inscription No.192, (A.R.No.53 of 1892) - Maravarman Sundarpandya-I,***

***Srirangam Inscription No.454 (A.R.No.8 of 1936-37) -
period of Sadasivaraya and Tirumalaideva Maharaja).***

8) During the stay of French troops Maratha's occupation, threats from Hyderali and Tipusultan during 18th century had their own toll of events. In spite of all these problems we were able to get the manuscripts of Koilozhugu based on which the first edition in printed form was published in 1909 [The Umapathi Guruprakasam Press edition and the Ananda Press edition]

9) The compilers of the Koilozhugu, it is clear, have depended mainly upon the numerous inscriptions on the walls and pillars of the Srirangam Temple for their material. Some inscriptions are quoted and some are said to have been irretrievably lost. For the religious and other affairs of the Temple they have drawn their inspiration from local tradition and the Vaisnava hagiologies. The scale of offerings detailed in these inscriptions is simply stupendous. As a natural corollary to this we find the unique institutions, of Dhanvantri in the Temple. According to Koilozhugu, it appears that originally only the service of a medicinal decoction (kudineer) at night to the Deity was arranged for by the great Ramanuja through his disciple Garudavahana-panditar. But a hospital (arogya-salai) was also erected within the Temple to the west of Edutta-kai alagiya nayanar (northern) Gopura in the fourth Prakara only in 1257 A.D. (No.267) and an endowment of land as Salaippuram was created by Singanna-dandanayaka, the Hoysala general. The endowment was entrusted into the hands of the then Garudavahana-bhattar, an office held hereditarily. Subsequently (No.353) in 1493 A.D., the hospital which was destroyed in the course of the Muslim

invasion was renovated and the image of Dhanvantri was also installed and an endowment for its maintenance was also created by the contemporary Garudavahana-panditar. This inscription belongs to the period of Mallikarjuna of the Vijayanagara Sangama Kula Dynasty. This highlights the historical value of Koilozhugu.

10) At first glance one is apt to suspect that the Koil Ozhugu is only the Guruparamparai adapted to the Srirangam Temple. But actually it is not the case. In an attempt to record the historical events that happened in Srirangam, the Ozhugu had jotted down notices of both the religious and secular events; and since Srirangam was an important centre of the Vaisnava movement, (*All the Acharyas were living in Srirangam only, except Tiruvaimoli Pillai who was at Alwar Tirunagari*) especially during the days of the Acaryas, there is much common ground between the Guruparamparai and the Koilozhugu, say while traversing the period of Ramanuja. But the Ozhugu mentions details of a number of political events not known to the Guruparamparai of Pinpalagaram Perumal Jeeyar (which, after all, stops with Nampillai); and in some instances like the question of the contemporaneity of Tirumangai Alvar with Madurakavi Alvar it breaks its connection with the hagiology, even while recording a professedly well known tradition and appears to be quite independent of it. It gives more details than the Guruparamparai of events that are closely connected with the Srirangam Temple, like the building activities of Tirumangai Alvar and the organization of the Vaisnava 'darsana' by Nathamuni. Finally, when we pass on to the later stages the Ozhugu is unique in its narration, though some errors in chronology and sequence have crept in. **Thus from the beginning to the end the Ozhugu**

strictly remains a Temple record and on no account can it be compared with a conventional hagiology.

11) With its many imperfections in sequence, chronology and language the Koil Olugu is still a valuable source-book to understand the history of Srirangam Temple. Mr.R.Sewell made a correct guess of the worth of this chronicle when he said "The priests of the (Srirangam) Temple have in their possession a document which ought to be of real value, the mahatmyas of Temples being almost invariably an absurd jumble of mythological fables. This is a chronicle called the 'varagu' which is said to give a list of all the priests of the Temple, with details of Temple management from the earliest times." (List of Antiquities I, p.268).

12) The Koilozhugu opens by briefly adverting to the Sriranga Mahatmya; it says how the Sriranga vimana was given to Vibhisana by Rama, and how it established itself on the banks of the holy tank of Candrapuskarani in Srirangam, while being removed by the former to Lanka from Ayodhi.

13) Ramanuja arrived at Srirangam on the Suddha Purnami day of the Vaikasi month, in the year Vikrama (Salivahana Saka) and was 24-years received with great eclat by the Vaishnavites. Ramanuja lost no time in taking over the management of the temple affairs and being himself in charge of the important items, appointed Kurattalvan to assist him in spreading the Siddhanta and Mudali Andan (Dasarathi) to assist him in carrying on the Temple work.) He also effected a large number of improvements in the daily routine of the temple, many of which are followed even to this day.

14) The Koilozhugu here enumerates in great detail a series of reforms introduced by Ramanuja and a perusal of

these in the original will be found interesting by both Vaishnavites and others. The thoroughness, efficiency and zeal with which Ramanuja carried out the reforms cannot but evoke the admiration of even modern administrators. He made the fullest use of his talented disciples whose number was now increasing day by day.

15-1) A sand glass was kept at a particular place in the Temple to indicate the time and the Temple servants had instructions to ascertain the hour of the day from time to time to ensure that the various services were conducted punctually. This place is known as Nazhikettan Vasal. A number of animals and birds such as cows, elephants, horses, doves, deers, peacocks and parrots were being maintained in the Temple and a special department looked after their maintenance. There were separate departments for looking after repairs to the Temple, for procuring the daily needs of flowers, vegetables, fruits and perfumes and for preserving the vestments, uniform, etc.

15-2) A Goshala for the temple cows was opened at Cholanganallur and five villages were converted into pasture lands for them. Ramanuja used to visit the Goshala frequently and stay there for several days and for his worship during such occasions, he had the idols of Krishna and Ranganatha installed there.

15-3) Among the scholars who recited the Vedas and the Prabandha during the Temple service were luminaries like Garuda Vahana Pandita, Periya Nambi, Kurattalvan, Amudanar, Kidambi Achan and Nadadur Ammal. Among the texts recited were Sriranga Mahatmyam, the Sutras of Asvalayana, Apasthamba, and Bodhayana, Mimamsa and Vedanta Sutras, Vyakarana, SriVishnu Purana, the Stotra Ratna of Alavandar and the Bhashyas and the Gadyatraya of Ramanuja.

(To be Continued)